నరపతి

ఓ నరపతీ! నువ్వు ముప్ఫైయిద్దరు రాజకుమారులు మోసే వివిధ రత్న సువర్ణ పల్యంకిపై ఊరేగుతూ ఉంటావు.

గౌరీశంకర శృంగ మహామహిమ ప్రదేశాలలో తిరుగాడే దేవమృగ చామరాలతో నవయౌవన చంద్రికాస్నాతలైన మహారాజకుమారికలు పదహారుగురు మంజుల కంకణ కింకిణీ స్వనాలు వెలయ నీకు సదా వీస్తూ ఉంటారు. నీ వైభవం యక్షపతి కుబేరుడిక్కూడా లేనేలేదు.

నరపతీ! నీ క్రీగంటి ఎరుపులు చూడగానే హిమాలయాది పర్వతములు కదలిపోతాయి. సదా సంతోషంతో ఉప్పొంగే ఒంటివాడైన సముద్రుడు ఇంకిపోతాడు. అనేకోర్మికోజ్వలితమైన నీ అంగుళీ వ్యంజనములకు ఒక్కసారిగా ఇరువదియొక్క అక్షౌహిణీలు గజతురగ పదాతులు, సర్వ నౌకా బలాలు హుమ్మని ముందుకురికిపోతవి. మానవావృత నిబిడ జనపదములు ఎడారులైతే, మరుభూములు పట్టణా లౌతవి. నీ బలసంపత్తి దేవచమూపతియగు కుమారునకే లేదు.

2

ఆ నరపతి ఒకనాడు ముప్ఫై రెండు రాజ్యాలకు పాలకులగు తన సామంతుల కుమారులు మోసే అందలము నుంచి దిగాడు. మంచి అందమైన వస్త్రాలు ధరించి, అంతఃపురంలో అంతటా ఏమాత్రం దారికైనా ఎడంలేకుండా, అడ్డంగా పండుకొని ఉన్నారు. తాను జయించిన లాతి రాజ్యాల నుంచి ఖైదీలుగా పట్టుకొని వచ్చిన మంత్రులు, సేనా నాయకులు, రాజ కుమారులున్నూ – వాళ్ళ మీదనుంచి రాళ్ళు పొదిగిన బంగారపు చెప్పులతో నడుస్తూ తన మందిరం చేరాడా రాజు. ఆ మందిర వైభవం మచిలీపట్టణపు పల్యంకపురీ ప్రతిసీరాదులు, గంధాతిముక్తక శ్రీపర్ణికాది దారువుల శిల్పములు గల గోపానసీ పటలాదులు, దంత స్తంభాలు, రత్నస్థగీత సువర్ణ సింహాసనాలు, సింహశార్దూల మృగాదన కృష్ణసారాది మృగచర్మాలు, సువర్ణ ధూపదీప స్తంభాలు, కాశ్మీరపు పట్టుపని చేసిన దుకూలాంబరాల చాందినీలు, అందుండి వ్రేలాడు నీలగారుత్మతలోహితక. వజ్రముల దీపపుబుడ్లు, భీమ, వాయుపుత్రాభిమన్యు, రామ, రావణ, సుందోప సుందాదివీరుల చిత్రలేఖనములు, స్ఫటికరత్న నీలాది వివిధవర్ణ శిలలు, చంద్రశిలలు చెక్కిన శిల్పాలు.

ఆ నరపతి వచ్చి పట్టుతలగడలు, పరుపులు వేసిన ఒక పీఠముపై అధివసించగా, పూర్ణచంద్రబింబాస్యలగు బాలికలు వచ్చి, కొందరు సునాసన వేళ్ళ విసనకఱ్ఱలతో వీస్తున్నారు. కొందరు వీణాగీతాలతో కంఠాలు మేళవించి కాకలీ ధ్వనులతో పాటలు పాడుతూ ఉన్నారు. కొందరు పాదసేవ చేస్తూ ఉన్నారు. కొందరు వర్ణకంతో వయారంగా అతని దేహమునకు లేపూత పూయుచున్నారు.

ఆ నరపతి మహాసత్త్వుడు, ఆజానుబాహుడూ అయి ఉన్నాడు. అతని విశాలమైన వక్షం హిమాలయ పర్వత సానువులా ఉంది. అతని భుజాలు, చేతులు ఏనుగు కుంభాలు, తొండాలు. ఆ నరపతి గౌరీశంకర శృంగంలా మహోన్నత రూపుడు. మల్లయుద్ధ గదా యుద్ధాలలో శక్తి, తోమరం అవీ అత్యంత నిపుణంగా వేయటంలో, యిరువది నాలుగు రీతుల కత్తిసాములు, ఘాతము, గతి, వక్రము, ప్రతిఘాత, అవగతి, లక్ష్యము మొదలైన వాటిల్లో అత్యంతంగా ప్రావీణ్యం ఉంది. ధనుర్వేదంలో అర్జునుణ్ణి మించిపోతాడు. గజ తురగశాస్త్రము అతనికి అశ్వనీ కుమారులకు మల్లే అతి విచిత్రంగా వచ్చును.

ఆ నరపతి చాలా అందమైనవాడు. అతన్ని చూస్తే అప్సరసలు మొదలైన దివ్యనారీమణులక్కూడా హృదయం కొట్టుకొనేది. దేవతల్లోనే లేడు అతనితో సమానమైన సుందరమూర్తి. అతడు అన్ని కళల్లో, అన్ని శాస్త్రాలల్లో మహాసిద్ధి సంపాదించాడు.

సేనలు నడపడం, కొద్ది సేనలతో గొప్ప సైన్యములను కూడా చీకాకు పరచి నాశనం చేయడం, ఘనవ్యూహాలు పన్నడం, వీటిల్లో ద్రోణాచార్యుడు కూడా అతనికి ఈడు కాడు.

భయంకరంగా యుద్ధము జరిగినప్పుడు కూడా అతని సైన్యాల్లో భటులు ఎప్పుడూ కొద్దే నశించడం. రథ గజతురగ పదాతి దళాల ప్రతి వీరుడు, సముద్రాల్లో ఆ నరపతి యుద్ధ నౌకల నావికులు అందరూ అతడంటే మహాప్రేమతో ఉంటారు. అతడు వారికి నచ్చిన నాయకుడు. గొప్పగా ధనమిచ్చు ప్రభువు. వారి హృదయం రంజించే వీరుడు.

దేశాలన్నీ జయించాడా నరపతి. కానుకలూ, కప్పాలు కొన్నాడు. రాజసూయ యాగములు మూడు చేశా డా చిన్నతనంలోనే - ఆర్షము కాకపోయినా.

3

ఆ నరపతికి ప్రపంచమన్న కోపము. నరులన్న హేయము. ప్రజలందరు కాకుల గుంపులు. వాళ్ళ చిత్తవృత్తులు అతిచంచలమైన పొగమంచులు. ఉత్తమ పురుషులకు సామాన్య మానవులు బానిసలు. వాళ్ళకి దాస్యం చేయడానికే ఆ పసరాలు పుట్టింది. ఈ ప్రపంచంలో మహాసత్త్వులకు తప్ప యింకెవ్వరికీ తలయెత్తి తిరగడానికి స్వతంత్రంలేదు. వాళ్ళు సామంతరాజులైతేయేం? మండలాధిపతులైతేయేం? అందరూ ఒక్కడికే శుశ్రూష చేయాల్సిందే.

ఆ నరపతితో సమానమైన గొప్పదనం కలవాళ్ళు లేనేలేరు. ఏ రాజైన తన క్రిందవాడే. భారతదేశం అంతా దిగ్విజయ యాత్రలు చేశాడు పదిహేనుసార్లు. కామరూప, వంగ, మగధ, మాళవ, మత్స్య, పాంచాల, కాశ్మీర, గాంధార, సింధు, బర్బర, కాంభోజ,

అవంతి, ఘూర్జర, పుళింద, కళింగ, పాండ్య, చేర, చోళ, కేరళాది సకల రాజ్యాలు అతనికి లోబడ్డాయి. ముప్పదియారు ద్వీపాలు–సువర్ణ, యవ, కుశ, అపవర్ణ, జవన, సుమిత్ర, సింహళ, క్రౌంచాది, ప్రాచ్యద్వీపములు, యవనచంద్ర, అపరాంత, పాహ్లవ, రోమకాది ప్రతీచీద్వీపములు, వాటి ప్రభువులు అతని నౌకాబలాలకు జోహార్లు చేశారు.

అంత మహాబలవంతుడై రాజ్యంచేస్తూ ఆ నరపతి ప్రజా కంటకుడయ్యాడు. ప్రజల దగ్గిర పన్నును ఎక్కువ వసూలు చేయడమేకాదు, వాళ్ళని దోచుకోవడమే కాదు: వాళ్ళంటే ఉండే నిరసనచేత, వాళ్ళ కష్టసుఖాలు విచారించడంగాని, వాండ్లకు సౌకర్యాలు కలుగజేయడంగాని, వాళ్ళకు సరియైన న్యాయం కలిగేట్టు చూడడంగాని, సుతరామూ ఏమిన్నీలేదు. తన కింద ఉండే సామంతరాజులు ఎవరైనా తన మండలంలో ప్రజానురంజకులై వారిని సకల ధర్మయుక్తంగా పరిపాలన చేస్తూఉంటే, ఆ రాజులను ఈ నరపతి హేళన చెయ్యడం, వాళ్ళను తన మహాసభలో అగౌరవపరచడం.

నరుల్ని వాహనంగా జేసి నైరుతిని మించిన రాక్షసుడై నరబాధకుడై మహా అందగాడై ఆ నరపతి మహాభయంకర భుజంగంలా, చండ మృగాదనంలా, క్రూరసౌందర్యంతో విరాజిల్లుతూ ఉండేవాడు.

4

ఆనాడు అలా మందిరంలో శయనించి ఉండి, మూలగా వీణ వాయిస్తూ ఉన్న ఒక దివ్య మోహన విగ్రహయైన చిన్నదాన్ని తన దగ్గరకు రమ్మని సైగజేశాడు ఆ నరపతి. ఆమెను వర్ణించాలంటే మనోహర సుగంధ కుసుమాలన్నీ మలగి కలగి పోతవి. మంజుల సౌదామినీలతలు మసకమసకలైపోతవి.

ఇరువది వర్షాల ప్రాయంవాడైన ఆ నరపతి వివాహము చేసుకొనలేదు. వివాహం అతని కేమీ ఇష్టంలేదు. స్త్రీ అంటే అసహ్యము. జీవప్రపంచంలో హేయమైంది వనిత. వాళ్ళు సేవకేకాని, ఉద్వాహం చేసుకోవడానికా? ఆ నరపతి ఘోటక బ్రహ్మచారి.

వణుకుతూ వచ్చింది ఆ కన్యక నరపతి యెదుటకు. "భరతవర్షంలో ఉన్న అద్భుత లావణ్యవతీ గణములలోకెల్ల నువ్వు చాలా అందమైన దానవుటకా? నీ కన్నులు ఆనందంలో నిర్మల నీలాభ్రపథముల తేలియాడి సర్వవర్ణాల మినుకాడు నక్షత్రాల్ని, విచారంలో జలప్రతిబింబితకాదంబి నీచ్చన్న సంధ్యాకాంతుల్ని, రౌద్రంలో భయంకరకాలాహిఫణా గ్రజ్వలిత రత్నాల్ని, ప్రేమలో శరత్పూర్ణిమాచంద్ర చంద్రికాంచల స్వచ్ఛనర్తనాల్ని పోలుతవటగా? అయితేయేం! నాకు నిన్ను చూస్తే ఈ అసహ్యం ఎందుకు?" అని నరపతి అడిగాడు.

ఆ బాల మాటాడలేదు. "నీ వీ మృదువైన దేహంతో, నీ కులికిపోయే వయ్యారంతో నిల్చున్నావు. హారాలతో వెలిగిపోతున్న నీ కంఠాన్ని ఈ వేళ్ళు నలిపివేస్తే ఏంచేస్తావు?" ఆ అబల ఒక అడుగు వెనక్కి వేసింది.

"ఉన్" అని నరపతి ఆ పీఠము పట్టుదిండ్లపై ఒరిగిపోయాడు. అతని కర్కశహృదయంలో ఏదో తీరని వ్యథ!

పసిపిల్ల లా నరపతికి హేయపదార్థములు. అతడు రాజ్యాలలో సంచరిస్తూఉంటే నిసుగులు కంటబడకూడదు. ఏ తల్లిదండ్రులైనా, నరపతి కెదురుగా పోనిచ్చారా ఆ తల్లిదండ్రులకు నూటయిరువది కొరడా దెబ్బలు: ఆ శిశువుకు ఒక చిన్నబెత్తపు కొరడాదెబ్బ!

ఆ నరపతి రాజ్యంలో ప్రజలకి అతడంటే భయం. పరాయి రాజ్యాల్లో ప్రజలకూ ప్రాణభయమే. ఏ మిడతల దండులా, ఏ మహామారిలా సైన్యాల్తో వచ్చి పడతాడో అని భయం ఎంత దూరంలో ఉండే రాజ్యాలవారిక్కూడా.

5

అతడు సర్వశాస్త్రాలు మూలబెట్టాడు. సంగీతాది మనోహర కళలు మటుమార్చాడు. సభలు, రాజ్యాంగ మంత్రాలోచనలు మరిచేపోయాడు. మంత్రులంటే అసహ్యము. రాజపశువులు మోసే అందలం ఎక్కడం, సైన్య శిబిరంలోకి పోవడం, వాళ్ళతో మాయాయుద్ధక్రీడలు సలుపుతూ ఉండడం – అదే అతనికి నిత్య క్రీడ.

మళ్ళీ దిండ్లమీదనుండి లేచాడు. "ఓ బాలికా! నేను చేసిన మహా యుద్ధాలలోకెల్ల ఉత్కృష్టమైన రణరంగంలో, నా శక్తి ఎవరనూ ఆ రీతిగా కదల్పలేకపోయినటువంటి ద్వంద్వ యుద్ధంలో, నీ రాజ్య సైన్యాలు, నీ తండ్రి సహాయనృపతుల సైన్యాలు – ముప్పది నాల్గక్షౌహిణీల్ని, నీ తండ్రిని ఓడించి నిన్ను చెరపట్టుకువచ్చా.

ఏమిటి నిన్ను తీసుకువచ్చిన లాభం? అచ్చరలకన్న అందకత్తెలని చెప్పే రాజకన్య లంటే నాకు జుగుప్స మాత్రమే. నువ్వంటే కోపం కూడాను – కాని మాటలకే భయపడి వెనకంజ వేశావే, నువ్వు నా వేటకుక్కల ముందర వేయుటకు కూడ పనికిరావు."

ఆ బాలిక కళ్ళు మిరుమిట్లు గొలిపాయి. ఆమె శ్వేతఫాలము పాటల కపోలము, అరుణములైన పెదవులు కంపించినై. "ఓ నరపతీ! నీ కడ నున్నటువంటి కౌలేయకరాజ్యాల్లో ఎట్టి భయంకర శునకాన్నైనా తీసుకొని రానిమ్ము, నన్నది ఏమిచేస్తుందో నీ కన్నులు పారకిస్తవిగాక!"

తోకతొక్కిన భుజంగంలా లేచా డా నరపతి. సాయంకాలానికి సభ్యులు, తన ధనకనక మహాపట్టణంలోని ప్రజలు, సామంతులు, సైన్యాధిపతులు, అందరూ మల్లరంగానికి రావాలని ఆజ్ఞ పంపించాడు.

ఏమిది రాజాజ్ఞ అని అందరూ చేరారు. అత్యంత విశాలమైన మల్లరంగం కిటకిటలాడి పోయింది – జన సమూహాలతో, మల్లరంగంలో యిసుకరేణువులు ఆ అపరాహ్ణ సూర్యకిరణాల్లో తళుకు తళుకుమని పోయాయి.

నరపతి తేరిపార చూడజాలని వైభవంతో వచ్చాడు. ఆయుధపాణులైన స్త్రీభటులు పారాయిచ్చే అందలంలో వచ్చింది ఆ బాలిక. ఆ అబలా రత్నాన్ని రణరంగంలోకి తీసుకొనివచ్చారు. నరపతి సింహాసనం ఆక్రమించాడు. ఆ బాలిక చేతిలో ఒక బెత్తము మాత్రమున్నది.

నరపతి కన్నుల్లో అపహాస్యపు వెలుగులు తిరుగుతూ ఉన్నవి. నరపతి చేతితో

సంజ్ఞచేయగానే ఒకవైపు నుంచి రాక్షసుడొకడు (ఒక అడివిజాతి మనుష్యుడు) భయంకర రూపం వాడు, జేవురించిన ఎఱ్ఱనిరంగువాడు, మిట్టకోరలవాడు, చింపిజుట్టువాడు, మదించిన దేహంగలవాడు ఎనిమిది అడుగుల పొడవుగలవాడు రాతిదిమ్మెల వెడద ఎడందవాడు, మిడిగుడ్లవాడు, గట్టి బంగారపు గొలుసుతో ఒక శునకాన్ని పట్టుకొని రణరంగంలోకి దుమికాడు.

6

మంచుకొండలకి వుత్తరంగా సోమేరు, మహామేరు, సుమేరు అను పర్వతాలున్నవి. మహామేరువే పశ్చిమ ద్వీపాల పర్వత పంక్తులకు, భరతఖండ, ఉత్తరదేశ, యక్షదేశముల మహీధర శ్రేణులకు మాతృస్థానము. అక్కడ గాలి చొరజాలని అడవులున్నై. ఆ అడవుల్లోంచి ఒక రాక్షసుడు పెద్దపులికన్న భయంకరమైంది, శివంగికన్న వేగంకలది, ఏనుగులాంటి సత్వంకలది. ఒక మృగదంశకమును తీసికొనివచ్చి, ఆ నరపతి గాంధార దేశంలో దండుతో విడిసివున్నప్పుడు అతని ఎదుటకు వచ్చి నిల్చాడు.

"ఓ యెకిమీడా! నువ్వు నన్ను మల్ల ముష్టియుద్ధాల్లో గెలిస్తే నేనూ, సింహాన్ని చంపే నా కుక్కా నీకు బానిసలమౌతాము. నేను గెలిస్తే నువ్వోడిపోతావా? నీ రాజ్యాల్లో నా యిష్టమైనట్లు ఒక నెలదినములు వుండి, నా అడవులకు పోతా" అని రాక్షసుడన్నాడు.

ఆ మానవుణ్ణి ఎగాదిగాచూశా డా నరపతి. వీరులతో యుద్ధం చేయడమే నరపతి జీవితము. సేనానాయకు లెవరికి యిష్టం లేకపోయినా, వాళ్ళు నరపతికి ఆలోచన చెప్పలేరు. నిమిషంలో వాళ్ళ ప్రాణం లేదన్నమాటే. శార్దూలచర్మపు టోరుకంతో ముందు కురికా డా నరపతి. భూజాస్ఫాలనం చేస్తూ మదపుటేనుగుల్లా, ఉన్నత పర్వతాలవలె, రెండు సముద్రాల్లా, వాళ్ళిద్దరూ ఒక యామం పోట్లాడారు. రాక్షసుని బలం, అనంత బలపూర్ణుడైన నరపతి జవం, యుద్ధ నైపుణ్యము అతి విచిత్రము. రాక్షసుడు ఆయాసపడిపోతూ ఉన్నాడు. నరపతి బలమంతా కూడబెట్టుతూ ఉన్నాడు. ఒక్కసారిగా మెరుములా, రాక్షసుడు ఒళ్ళు తెలియని అడవిదున్నపోతులా, రెండు గుప్పిళ్ళు పైకెత్తి తన విరోధి శిరము వ్రయ్యలు చేయడానికి ఉరికాడు. నరపతి అంతకన్న అతివేగంగా, కండలుకట్టిన ఎడమచేయి, తల పైకెత్తి ఆ రెండు దెబ్బలు అందుకొని, కుడిచెయ్యి గుప్పిటతో పిడుగులాంటి ఒక సమ్మెటపెట్టు ఆ రాక్షసుని ముఖంపై ప్రయోగించాడు. రక్తం కక్కుకుంటూ ఆ రాక్షసుడు పడిపోయాడు.

* * * *

ఆ రాక్షసుడు కుక్కతో రణరంగంలోకి వురికి, ఆ బాలికను ఎగాదిగా చూసి, ఆ బంగారుగొలుసు విప్పాడు. నవ్వే పెదవులు ఆమె అందాన్ని ఇనుమిడిస్తూ వుండగా, ఛంగున తనమీదికి కోరలు తెరచి వురికిన ఆ భైరవాని కంటె అమిత వేగంతో ఆ బాలిక, పైకి తప్పుకొని తన చేతి బెత్తముతో ఆ కుక్కముట్టెమీద అగ్ని శిఖలాంటి ఒక దెబ్బ చురుక్కుమనిపించింది. ఆ జాగిలం బాధచే ఉరుములాంటి అరుపు అరిచింది. కోపంతో

వెనక్కు తిరిగి, ఆ బాలికపైకి ఉరక్కుండానే పరుగునవచ్చింది. ఆ బాలిక మోముపై నవ్వు లేదు. మహాశక్తి తాండవమాడుతోంది. ఆమెచేతి బెత్తం మేఘాల్లో మెరుపైంది. ఆ సారమేయ సింహము మొగము చుట్టూ ఆ బెత్తం జవజవలాడించింది. ఆ కుక్క ఏమీతోచక ఒక ముహూర్తము చైతన్య రహితమయింది.

ఇంతటిలోకే చురుక్కుమని సన్నని బెత్తపు దెబ్బ సరీగా కుక్క కళ్ళపై తగిలి కళ్ళు మూతపడిపోయినవి. కెవ్వుమని ఆ సారమేయపతి నేలపై మూతిమోపి, హృదయం కరిగే అరపు అరచినాడు. ఉరుమువంటి దానిగొంతుక కరిగిపోయింది.

ఆ శునకరాజము భయపడిపోయింది. ఏమియు తోచక తాత్కాలికంగా గ్రుడ్డి అయిపోయిన కళ్ళతో నిల్చింది. దానిడొక్కలు, దేహము వణికిపోయాయి. ఆ బాలిక ఆ బెత్తము పారవేసి, అత్యంత మాధురీస్వనాల్తో ఆ కుక్క దగ్గిరకుపోయి, దానితల తన వొడిలో ఉంచుకొని, దాని చెవిలో మాటలు చెప్పసాగింది. దాని ఒడలు తుడిచింది. దాని కళ్ళు ఒత్తింది. నీళ్ళు కారుతూవున్న కళ్ళు విప్పిందా కుక్క. బాలిక మొగం చూచి బొంగురు ధ్వనితో ఆమె మోము నాఘ్రాణం చేసింది. తన్ను ఓడించిన ఆ బాలిక్కీ, ఆ కుక్కకూ ప్రాణస్నేహం కుదిరిపోయింది. ఆ బాలిక చురుకు వాటులతో ఆ శునకరాజము యొక్క కరకుతనం మటుమాయమైపోయింది. నీళ్ళు సుడితిరుగు కనుల నయనాలతో ఆ బాలిక ఆ కుక్కను ముద్దుపెట్టుకొని కౌగిలించుకొంది.

ఆమె జవ్వన నిలబడి ఆ నరపతి దిక్కు చూచి "నరపతీ! నువ్వు మహా బలవంతుడవట: మహా ఖడ్గ కృపాణ యుద్ధాల్లో ప్రఖ్యాతి నందినావట: నీకు నువ్వే సాటట, నువ్వు ఓడించినావని గర్వపడుతూ వున్న మా తండ్రిగారే నాకు గురువు. నేనూ సమస్తాయుధాలు అవలీలగా ఉపయోగించే కౌశలము కలదాన్ని. నీవు వీరుడవైతే నాతో కరవాలయుద్ధానికి రమ్ము. నువ్వు మహాబలవంతమనుకొనే ఈ సారమేయము నాకు ఓడిపోయినది. దీనికిన్నీ దీని స్నేహితుడగు నీ రాక్షసునకున్నూ పతివైన నిన్ను నేను ఓడించేయగలను." అని కాంతులమెరిసే చూపులు వెదజల్లుతూ ఆ బాలిక అన్నది.

ఆ నరపతికి కోపం వచ్చింది. ఆ బాలికను ఆపాదమస్తకం చూచాడు. సింహాసనాన్నుంచి రెండంగల్లో ఆ బాలిక దగ్గరకు వచ్చాడు. అతనితోపాటు సామంతులు, మంత్రులు, సేనాధికారులు, ఉద్యోగులు, సభ్యులు, ప్రజా సమూహం అందరూ లేచారు.

ఆ నరపతి బాలికభుజం పట్టి, తీక్షణంగా ఆమెమోము చూశాడు. ఒక్క పెదనవ్వు నవ్వాడు. తన అంగరక్షా బలాధికారికి తన కరవాలం తెమ్మని ఆజ్ఞ యిచ్చాడు.

సింహాసనము ప్రక్క ఆయుధ పీఠముమీద వుంచిన నిశిత - కరవాలము - రత్నాలు పొదిగిన బంగారు పిడిగలదాన్ని - కన్యాకుబ్జములో ప్రఖ్యాతి వహించిన ఒక మహాసిద్ధుడు రచించిన దాన్ని. ఓటమి ఎరుగని ఆయుధరాజాన్ని తీసి, ఆ నీరెండలో ఝుళిపించాడు.

ఆ బాలిక ఆ అంగరక్షక బలాధికారిని పిలిచి అతని చెవిలో ఏదో ఒక రహస్యం చెప్పింది. అతడు నరపతి అనుమతితో రాజాంతఃపురముండుచోటికి పోయి, అక్కడ ఈ బాలిక చెలికత్తెయైన ఒక అంగన దగ్గిరవున్న ఒక పొడుగు పాటి పెట్టె కొనివచ్చి ఆ

బాలిక ముందిడెను. ఆమె ఆ పెట్టె నొకమీట నొక్కి తెరిచి, అందుండి పట్టు సంచిలోనున్న ఒరగలకరవాలము నొకదాన్ని తీసింది. ఆ వరనుండి సునాయాసముగా కరవాలము పైకిలాగి యుద్ధసన్నద్ధయై నిలిచింది. ఆ వంకర కత్తికి దంతపుపిడియే వున్నది. ఆ కత్తిపై యిరువైనాలుగు అధర్వణ వేదమంత్రాలున్నవి. ఆ కరవాలము పూర్వకాలాన చంద్రునిహస్తాన్ని వెలిగిపోయేదని ఋషులు చెప్పుకొంటారు.

ఆ నరపతి క్రూరనేత్రాలు ముదుచుకుని నలకలై, తీక్షణ సూక్ష్మాగ్నులైపోయాయి. ఆ బాలికమోము శక్తి పూర్వకమైన హాసచంద్రికలు వెదజల్లుతూనే వుంది. వారిద్దరు యుద్ధం ప్రారంభించారు. సూక్ష్మకౌశలము కొంత చూపించాడా నరపతి. ఆ బాలిక వానినన్నింటినీ నడుమనే విరిచింది.

ముందున్న ఎడమకాలువంచి, కుడికాలు మనోవేగాన్ని ముదంజగా వేసి, అడుగునుండి ఎదుటి ఆయుధాన్ని తన ఆయుధంతో, మెరుములా పైకి కొట్టి, ఆ మెలికే క్రింది వంపుగా త్రిప్పి, కత్తి పిడిపట్టిన ముష్టియొక్క బొటనవేలిని పొడుచుటకు వరాలకమని పేరు. ఆ నరపతి ఆమెను అమిత వేగాన నిరాయుధగా చేయుటకని ఆ నేర్పు చూపగానే, ఆమె నవ్వుచు అతనికన్న అద్భుతమైన వేగంతో, దానికి మారు ఎత్తువేసి తప్పుకొనుటే కాకుండా, శూలవారియను పేరబరగు మెలికతో తన కరవాలము అతని నొసటకు సూటిపెట్టింది. మహా కౌశల్యం గలిగిన వాడగుటచేత ఆ నరపతి అత్యాశ్చర్యంతో చంగున వెనక్కు దుముకినాడు.

అక్కడనుంచి ఖంగుఖంగుమని కత్తుల మోతలతో, చక్రమనురాపిల్లతో పన్నెండు ముహూర్తములకాలము వారిద్దరు ద్వంద్వసమరం చేసినవారైనారు. కొంతకాలము ఆ బాలిక మహాశక్తియైనది. పక్కపోటులు, అడ్డకోతలు, నిలువు తీతలు, మెలికలు, వంపులు, మలుపు వేటులు, జడివానలోని చినుకుల్లా ఆ నరపతి చుట్టూ వర్షింపజేసింది. వేటుకు అడ్డుపాటు వంపుకు నిలువుతెంపు, మెలికకు జక్రున వాలుక, తీతకు పదనువేత, వీనితో ఆ నరపతి ఒక్క అడుగే వెనక్కు తగ్గుతో ఏమరుపాటుకాని చూపుతో కాపాడుకుంటూ ఆ రంగంచుట్టూ మూడుసార్లు తిరిగాడు. విచిత్రమైన నేర్పుతో నరపతి ఒక్క గంతున. నూతనగతులు ప్రారంభించి, ఆ బాలికను సుడిగుండములోని పుష్పంలా ఆడించివేసినాడు. అంతకన్నను మఱియు మంచి విన్నాణంతో తన్ను రక్షించుకుంటూ బాలిక ఏటుకు ఏటు, పాటుకు పాటు, కోతకు కోత బదులిచ్చుచు వెనక్కి తగ్గింది.

ఆ పోరాటము ఇంకను పది ముహూర్తములు సాగినది.

7

ఏ వేగాన వచ్చిందో, ఏ మెరుపుతో వచ్చిందో ఒక అతి సున్నితమైన వజ్రఘాతమువంటి పొడుపు! ఆ బాలికకు హృదయముకడ గాయము; చేతిలో కత్తి పట్టువీడి నవ్వుతో కళ్ళుమూతపడ, "ప్రభూ! నువ్వు విజయం గాంచినావు సుమీ!" అని అంటూ దిగజారి రణరంగములో పడిపోయింది. ఆమె గుండెల నుండి చివ్వున రక్తపు వెల్లువ వెడలి వచ్చినది.

ఆ నరపతి వెఱ్ఱివాళ్ళా చూశాడు. అటూ ఇటూ, పడిపోయిన ఆ మహారాజకుమారిత – ఆ వీరకన్యకవైపు దృష్టిపోనిచ్చాడు. అతనికేమిటో మతిపోయినట్లయింది ఒక్కసారిగా. తన్నెదిరించిన ఈ తుచ్ఛబాలిక కూలిపోయింది కదా! అని సంతోషాన నిట్టూర్పు పుచ్చాడు.

చెలువుల మెరుపై, కారుమబ్బుల్లోంచి వెలిగిపోయే చంద్రకిరణాలదండై, సడలిపోయిన పూలదండలా ఉన్న ఆ బాలిక మోము చూశాడు! తన కత్తి విసరిపారవైచి, చటుక్కున వంగి, ఆ బాలికను ఎత్తుకొని తన హృదయానికి అదుముకున్నాడు. ఆ నరపతి కళ్ళు నీటిసుళ్ళు తిరిగినవి. "ఎంతటి రాతిగుండె మనిషిని. ఈదేవి పాదాలధూళి తాకుటకయిన అర్హుడనుకానే! తుచ్ఛ హృదయంతో – నాప్రాణానికి ప్రాణం, నా ఆత్మకు పరమేశ్వరియైన నా దేవిని కరకుపిశాచివలె నరకుకొన్నాను. – దేవీ! ఒకసారి కనులు తెరువవా! మూఢుడైన ఈ పాపిని క్షమించవా?" అని వణికిపోవు కంఠధ్వనితో విలపించాడు.

8

మేఘాలతో నిండిన రాత్రిలో ఉదయం ప్రవేశించినట్లా బాలిక కన్నులు విప్పినది. వర్షపు చినుకులతో నిండిన పూలపై ఉదయారుణ కమల కాంతికిరణాలు ప్రసరించినట్లు, ఆమె పెదవుల నవ్వులు ప్రసరించాయి.

"ప్రభూ! ఇప్పటికైనా మీ హృదయం కరిగిందా? ప్రేమించిన ప్రియఝురీరాసి, కర్కశ శిలాచ్ఛాదితం అయిఉన్నదని నాకు తెలుసు ఆత్మేశ్వరా!" ఆమె మాటలు ఇంకను అస్పష్టమైనాయి. "ప్రభూ! మీ కఠిన హస్తాలు నా పూల పా – ను – పు!" అని ఆమె కన్నులు మూసుకొని మూర్ఛపోయింది.

అతని చేతులలో దివ్యవరంలా, అమృత కలశిలా, రూపంతాల్చిన పరమ మోక్షంలా ఉన్న ఆ బాలిక నుదురు పెదవులతో స్పృశించి ఆ నరపతి కన్నులెత్తి "నేను లేరనుకున్న సర్వదేవతలారా! నాకు మీచే ప్రసాదింపబడిన ఈ మహాయజ్ఞ ప్రసాదాన్ని మీరే తరలించుకుపోకుందురుగాక!

ఓ విశ్వాలను నిండి ఉన్న ఇంద్రమిత్రావరుణులారా! ఈ మీ దివ్య వరమైన అమృత రహస్యాన్ని ఈ మీ నూతన భక్తుడు అంచులు మాత్రమైనా సాన్నిధ్యం చేసుకోకుండా మీరు తరలించుకుపోకుందురుగాక!

"ఓ సర్వజగజ్జీవుల ప్రియబంధువైన శమనుడా! మృకండసుతుని నువ్వు చేకొనిపోలేనియట్లు నా యీ ఆత్మ శక్తి రూపాన్ని తరలించుకుపోలేకుందువుగాక!"

అతని ఆర్తనాదము గజేంద్రుని గాఢదీనాత్మికమైన మంత్రమైనది. ఆ బాలిక అతని చేతులలో కదలినది. అతనిచే ఆ బాలిక సింహాసనం మీద పరుండపెట్టబడినదాయెను. ఓ నరపతీ! నువ్వు లోకాలను హింసించినవాడవు. నేడు ఈమె సాన్నిధ్యంలో ప్రజాదాసుడవైపోయినావు.

ఓ నరపతీ! నువ్వు లోకదుఃఖాన్ని కర్కశత్వాన్నీ నీ లోచనాలనుండి ఇంద్ర ప్రయుక్తమైన వజ్రము మేఘాలను కరిగించునట్లు, నీ తీక్ష్ణ బాధచేత కరిగించి ప్రవాహాలు

కట్టించినావు.

ఆ నరపతి మాతలా అమె స్తనవస్త్రము సడలించినవాడాయెను.

ఆ నరపతి దెబ్బతిన్న హరిణమాతను చూచిన శాబకంలా వణికిపోయాడు.

వెంటనే అపరధన్వంతరివంటి మహాఋషి ఆ బాలికను సమీపించి గాయము పరిశీలించి, హృదయము తప్పి, దిగువగా జారిపోయిన ఆ మహా గాయాన్ని ఓషధులచే కట్టుకట్టినాడు.

9

శీతత మనస్సులు వీడి పరీమళ పూరితమైన వసంతమున వనవృక్ష శాఖాంతరాల నునురెమ్మలుగా, కషాయకివలయాలుగా ఉదయించింది.

ఉషస్సులలోని మత్తు సడలి నూత్న సృష్టి జలజలలాడుతూ పొంగివస్తున్నది.

ఆకాశాన తెల్లని రాయంచలజంట. చిగురు గుబురులలో పికద్వయం. సరస్సులో కమలంపై లేత సూర్యకిరణం.

ఆ నరపతి ఆ బాలిక మానవత్వ పీఠంముందు ఉదయ పూజోపవిష్టుడై.